



# Innst. 300 S

(2014–2015)

## Innstilling til Stortinget fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:80 S (2014–2015)

### Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Ola Elvestuen og Bård Vegar Solhjell om Stortingets involvering i saker om store gruveplanar og sjødeponi

Til Stortinget

#### Sammendrag

Følgende forslag fremmes i dokumentet.

- «1. Stortinget ber regjeringa etablere ein praksis om at saker som omhandlar store gruveutbyggingar der vesentlege interesse står mot kvarandre, skal leggjast fram for Stortinget for endeleg avgjerd.
2. Stortinget ber regjeringa leggje fram saka om gruvedrift og sjødeponi i Førdefjorden for Stortinget før innsigelse i reguleringsplan og utsleppsløye vert slutthandsama.
3. Stortinget ber regjeringa om at saka om gruvedrift og sjødeponi i Repparfjord vert lagt fram for Stortinget før utsleppsløye vert slutthandsama.»

#### Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åsmund Aukrust, Eva Kristin Hansen, Per Rune Henriksen, Tone-Helen Toften og Terje Aasland, fra Høyre, Nikolai Astrup, Tina Bru, Odd Henriksen og Eirik Milde, fra Fremskrittspartiet, Jan-Henrik Fredriksen og Oskar J. Grimstad, fra Kristelig Folkeparti, Rigmor Andersen Eide, fra Senterpartiet, Marit Arnstad, fra Venstre,

lederen Ola Elvestuen, fra Sosialistisk Venstreparti, Heikki Eidsvoll Holmås, og fra Miljøpartiet De Grønne, Rasmus Hansson, viser til at det gjennom flere år har pågått prosesser for å få etablert gruvedeponi i norske fjorder i forbindelse med planer om gruvedrift. Søknad om deponi i Førdefjorden ble sendt i 2008. Komiteen viser til at Klima- og miljødepartementet besluttet den 17. april å gi utslippstillatelse til sjødeponi for gruveavfall i Førdefjorden, etter søknad fra Nordic Mining.

Komiteen viser videre til at etablering av gruvevirksomhet i dag vurderes etter flere regelverk som skal sikre at ulike hensyn ivaretas. Ansvar for sentrale regelverk er lagt til Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet og Klima- og miljødepartementet.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet mener dagens lovverk og demokratiske prosesser knyttet til etablering av gruvevirksomhet er tilfredsstillende.

Komiteen har merket seg at det i saker om etablering av sjødeponi fra gruvevirksomhet, som Førdefjorden og Repparfjord, er vesentlige interesser som står mot hverandre. I lokalmiljøene er det ulike meninger om hvilke hensyn som skal veie tyngst, naturinteresser eller mulige arbeidsplasser. Selskapene som søker om å bygge ut, ser for seg verdiskaping og arbeidsplasser knyttet til gruveaktiviteten. De to gruveselskapene ønsker også en rimeligst mulig løsning på avfallsproblemet fra gruvevirksomheten.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Venstre, Sosialistisk Vens-

treparti og Miljøpartiet De Grønne, viser til at sakene er av stor nasjonal interesse. Flertallet viser til at Havforskningsinstituttet har i sine høringsuttalelser gått imot søknadene om fjorddeponi i begge fjordene. De har blant annet advart mot negative konsekvenser for fiskeegg og livet på havbunnen. Daværende Direktoratet for naturforvaltning uttalte at de var urolige for at utslipp av gruveavfall til fjord ville være i strid med internasjonale forpliktelser Norge har tatt på seg, som gjennom Konvensjonen om biologisk mangfold. Aktører som Fiskarlaget, Kystfiskarlaget og havbruksnæringen har engasjert seg til forsvar av rene fjorder som grunnlag for trygg sjømat.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til Miljødirektoratets anbefaling, hvor de skriver at deponering av gruveavfall i sjø faller utenfor OSPAR-konvensjonens virkeområde så lenge deponeringen foregår fra land. Utslipp fra landbaserte kilder og petroleumsvirksomhet kan tillates på strenge vilkår i tråd med føre-var-prinsippet, og prinsippet om beste anvendbare teknikker (BAT). Videre anbefaler Miljødirektoratet at det stilles vilkår om overvåking av biologisk mangfold i Førdefjorden, i tråd med Miljødirektoratets vurderinger. Forslag til overvåkningsprogram bør sendes til Miljødirektoratet for nærmere vurdering i god tid før oppstart av virksomheten. Disse medlemmer mener derfor utslippstillatelsen ikke er i strid med internasjonale forpliktelser som Norge har tatt på seg.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til at internasjonale markeder for matvarer er følsomme for miljømessige problemstillinger. NHO reiseliv, næringsorganisasjonen Virke og Norske Lakseelver ser planene om utslipp av gruveavfall som en trussel mot turistnæringen. Friluftsgeselskaper og natur- og miljøorganisasjoner har også engasjert seg tilsvarende, og et internasjonalt opprop mot å gi tillatelse til utslipp i de to fjordene er undertegnet av 33 internasjonale miljøorganisasjoner med flere millioner medlemmer.

Komiteen har merket seg at det i forslaget i Dokument 8:80 S (2014–2015) vises til at det i store utbyggingssaker, der vesentlige interesser står mot hverandre, ikke er uvanlig at Stortinget blir involvert. I enkelte saker er en slik involvering av Stortinget lovfestet. Dette gjelder blant annet store vassdragsutbygginger og i store petroleumsutbygginger.

Komiteen har videre merket seg at statsråden i brev av 16. april 2015 til komiteen avviser at det er

grunnlag for å ta saken til Stortinget, og hvor det sies at:

«De to enkeltsakene som representantforslaget tar opp er kommet langt i en omfattende beslutningsprosess uten at spørsmålet om involvering av Stortinget tidligere er reist. I tråd med det jeg har redegjort for foran ser jeg ingen grunn til at ikke prosessene med disse to sakene skal gå videre som planlagt.»

Statsråden anfører videre i sitt brev at:

«Dette er saker hvor konsekvensene av tiltakene har vært utredet i mange år og hvor sakene har vært til behandling i berørte departementer og direktorater i lengre tid, og er nå til sluttbehandling. Vedtak om å godkjenne reguleringsplan for Nussir/Ulveryggen ble fattet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet i mars 2014 og Miljødirektoratet vurderer nå søknaden om utslippstillatelse. I saken om gruve drift i Engebøfjellet ba daværende Miljøverndepartementet, på bakgrunn av høringsuttalelser i saken, bedriften om tilleggsinformasjon i mars 2013 for å kunne ta stilling til både reguleringsplanen og utslippstillatelsen. Det har vært en langvarig og grundig prosess med involvering av berørte fageter, direktorater og departementer i saken.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, har merket seg at da Miljødirektoratet vurderte saken om Førdefjorden, uttalte de at det å foreta en vekting mellom motstridende interesser i denne saken til syvende og sist er en politisk vurdering.

Flertallet er enig i dette.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser videre til forslaget i Dokument 8:80 S (2014–2015) hvor det bes om at regjeringen etablerer en praksis om at saker som omhandler store gruveutbygginger, der vesentlige interesser står mot hverandre, legges fram for Stortinget til endelig avgjørelse. Disse medlemmer viser til at regjeringen Stoltenberg II la frem en ny minerallov i 2010 og en mineralstrategi i mars 2013. Bakgrunnen var å få større forutsigbarhet inn i en næring som har en sterk vekst globalt.

Disse medlemmer viser til at regjeringen Stoltenberg II skrev den gang i mineralstrategien følgende:

«Regjeringens mål er en verdiskapende og lønnsom mineralnæring med god vekstkraft. Norsk mineralnæring skal være blant verdens mest miljøvennlige og aktivt søke fremtidsrettede løsninger. Forutsigbar og effektiv saksbehandling skal være en rettesnor for praktisering av regelverk overfor næringen.»

Videre står det i strategien følgende:

«Både deponi på land og sjødeponier kan ha miljøkonsekvenser. Det er ikke mulig å angi på generelt grunnlag hvilken type deponering som er miljømessig mest forsvarlig. Hvilken deponeringsløsning man bør velge må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Dette vil avhenge av bergart, driftsform, fysiske og kjemiske egenskaper ved avgangs- og deponimasene, egenskaper ved aktuelle deponiarealer, arealbeslag, miljøkonsekvenser og hvilke avbøtende tiltak som kan gjennomføres. Valg av deponiløsning må avgjøres på bakgrunn av en grundig og faktabasert vurdering av påvirkning på naturmiljøet, kostnader og mulige konsekvenser for annen næringsvirksomhet og andre interesser.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, viser til Miljødirektoratets anbefaling om gruve drift i Engebøfjellet fra 17. april 2015, hvor det skrives følgende:

«Bedriften har ikke konsekvensutredet alternative deponeringsløsninger på land. På oppdrag fra Miljødirektoratet har de imidlertid vurdert tre ulike alternative deponiløsninger som ikke er i marint miljø. Disse alternativene medfører også betydelig negative miljøeffekter og er betydelig mer kostnadskravende. Etter vår vurdering framstår ingen av disse alternativene for deponering på land som miljømessig bedre enn deponering i sjøen.»

Flertallet mener at i større saker hvor det ikke foreligger en entydig anbefaling fra fagmiljøene, bør flere deponiløsninger konsekvensutredes før regjeringen fatter en beslutning. Dette vil sikre at man får grundig belyst alternative løsninger.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser videre til statsrådets svarbrev til komiteen datert 16. april 2015, hvor den prosessuelle situasjonen for slike saker er omtalt. I brevet fremkommer blant annet følgende:

«Ved etablering av ny gruvevirksomhet er det nødvendig at arealet som skal benyttes er innen rammen av en godkjent reguleringsplan med tilhørende konsekvensutredning etter plan- og bygningsloven. Jeg vil vise til at det er kommunen som har ansvaret for å godkjenne reguleringsplan som gjelder etablering av gruvevirksomhet og som sørger for en bred og involverende prosess i forbindelse med planleggingen etter plan- og bygningsloven. Statlige og regionale organer, andre berørte kommuner og Sametinget kan fremme innsigelse til planforslag der planen vil berøre vesentlige interesser for det aktuelle organ. Finner kommunen ikke å kunne ta hensyn til innsigelse skal fylkesmannen foreta mekling mellom partene. Dersom mekling ikke fører frem avgjøres innsigelsessaker av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Departementet sørger for at saken er godt opplyst og utredet og at berørte departementer og fagetater trekkes inn for å sikre at alle relevante si-

der av saken er vurdert. Dette er vesentlig for å kunne avveie de ulike interessene i saken.

Etter at reguleringsplan er vedtatt vil det være nødvendig med en utslippstillatelse etter forurensningsloven. Det er bedriften som skal drive gruvevirksomheten som må søke forurensningsmyndigheten, vanligvis Miljødirektoratet, om utslippstillatelse. Dette er en omfattende prosess hvor bedriften må redegjøre for den planlagte driften, alle forurensende utslipp og hvilke forurensningsbegrensende tiltak som planlegges iverksatt for å redusere utslipp. Etter en bred høringsrunde avgjør forurensningsmyndigheten om utslippstillatelse bør gis og eventuelt på hvilke vilkår. Det stilles som regel konkrete vilkår til utslipp til luft, vann, støy, bruk av kjemikalier, avfallsbehandling mv. Det er også vesentlig å stille krav til overvåkning av all virksomhet for å påse at virkningene av driften er i tråd med det som er lagt som forutsetning i utslippstillatelsen. Ved vurderingen av om det skal gis utslippstillatelse til gruvevirksomhet vil muligheten for å stille konkrete vilkår for å begrense miljøskade være en viktig del av avveiningen som må gjøres mellom fordeler og ulemper ved en slik virksomhet. Kravene i vannforskriften og naturmangfoldlovens bestemmelser skal vurderes.»

Disse medlemmer mener at de lover og reguleringer mineralnæringen omfattes av er grundig og faglig begrunnet. Disse medlemmer mener derfor det er riktig at regjeringen er den som fatter beslutningen i slike saker.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, vil understreke at miljøfaglige råd må være grunnlaget for de politiske konklusjoner som foretas. Flertallet er opptatt av at regjeringen gjennom sine vedtak ikke forringer miljø og/eller ressursgrunnlaget, slik at bærekraftig utvikling er rammen om enhver konklusjon. I den forbindelse vil det være riktig at forarbeidet til en konklusjon er grundig og faglig fundamentert.

Flertallet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen – ved nye søknader om tillatelser til mineralsk aktivitet – stille krav om at de ulike alternativene for deponiløsning konsekvensutredes, slik at alle relevante faglige vurderinger fremkommer før beslutning tas.»

«Stortinget ber regjeringen igangsette et arbeid for å utrede mulighetene for å redusere deponeringsbehovet ved framtidig utvinning av mineralressurser.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet legger videre til grunn at regjeringen setter strenge miljøkrav til de

enkelte tillatelser som gis, og at regjeringen påser at miljø- og ressurstilstanden overvåkes nøye der hvor det blir gitt tillatelser. Videre legges til grunn at man trekker tilbake tillatelser hvis overvåkingen overskrider fastsatte grenseverdier for miljø- og ressursgrunnlag.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme et lovforslag om at saker som omhandler store gruvedutbygginger der vesentlige interesser stor opp mot hverandre, skal legges frem for Stortinget før endelig avgjørelse blir fattet.»

### **Førdefjorden**

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til at Førdefjorden er en av Vestlandets viktigste gytefjorder for torsk og en viktig sjømatfjord. Den rene og artsrike fjorden har flere fiskearter på nasjonal og internasjonal rødliste, og flere av artene har gyte- og oppvekstområder i de dypere delene av fjorden der det er søkt om å dumpe gruveavfall. I Førdefjorden er det etablert sjømatbedrifter som produserer og eksporterer sjømat for store verdier.

Disse medlemmer viser til at gruveselskapet Nordic Mining har fått tillatelse til å slippe ut 300 millioner tonn gruveavfall i Førdefjorden i løpet av 50 år fra en rutilgruve i Engebøfjellet i Naustdal kommune. Det er anslått at gruvedriften vil medføre verdiskapning på 500 mill. kroner hvert år – 300 arbeidsplasser lokalt og 500 i Norge totalt.

Disse medlemmer viser til at avgjørelsen om å gi utslippstillatelse til sjødeponi i Førdefjorden nå er anket til statsråd.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne foreslår:

«Stortinget ber regjeringen stille krav om at alternative deponeringsløsninger på land konsekvensutredes før beslutning om gruvedrift i Engebøfjellet iverksettes.»

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne foreslår:

«Stortinget ber regjeringa legge fram sak om gruvedrift og sjødeponi i Førdefjorden for Stortinget før utsleppsløyve vert slutthandsama.»

### **Repparfjord**

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, viser til at Repparfjord er en nasjonal laksefjord med et artsrikt liv, som er på vei tilbake etter at Foll-dal verk sluttet med å dumpe gruveavfall i fjorden i perioden 1972–78. Den kjemiske tilstanden til Repparfjorden er i dag klassifisert som god. Repparfjordelva er også en rik lakseelv.

Flertallet viser til at Gruveselskapet Nussir har søkt om å få slippe ut 30 millioner tonn gruveavfall i Repparfjord fra en kobbergruve i Kvalsund kommune i løpet av 15 år. Det er anslått at gruvevirksomheten vil gi 150 arbeidsplasser og en årlig omsetning på opptil 700 mill. kroner.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne tar opp forslag 3 fremsatt i Dokument 8:80 (2014–2015), og foreslår:

«Stortinget ber regjeringa om at saka om gruvedrift og sjødeponi i Repparfjord vert lagt fram for Stortinget før utsleppsløyve vert slutthandsama.»

### **Forslag fra mindretall**

#### **Forslag fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:**

##### *Forslag 1*

Stortinget ber regjeringen stille krav om at alternative deponeringsløsninger på land konsekvensutredes før beslutning om gruvedrift i Engebøfjellet iverksettes.

#### **Forslag fra Kristelig Folkeparti, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:**

##### *Forslag 2*

Stortinget ber regjeringen fremme et lovforslag om at saker som omhandler store gruvedutbygginger der vesentlige interesser stor opp mot hverandre, skal legges frem for Stortinget før endelig avgjørelse blir fattet.

*Forslag 3*

Stortinget ber regjeringa legge fram sak om gruvedrift og sjødeponi i Førdefjorden for Stortinget før utsløppsløyve vert slutthandsama.

*Forslag 4*

Stortinget ber regjeringa om at saka om gruvedrift og sjødeponi i Repparfjord vert lagt fram for Stortinget før utsløppsløyve vert slutthandsama.

**Komiteens tilråding**

Bak tilrådingen I og II står et flertall som i komiteen består av Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre slikt

## v e d t a k :

## I

Stortinget ber regjeringen – ved nye søknader om tillatelser til mineralsk aktivitet – stille krav om at de ulike alternativene for deponiløsning konsekvensutredes, slik at alle relevante faglige vurderinger fremkommer før beslutning tas.

## II

Stortinget ber regjeringen igangsette et arbeid for å utrede mulighetene for å redusere deponeringsbehovet ved framtidig utvinning av mineralressurser.

## III

Dokument 8:80 S (2014–2015) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Ola Elvestuen og Bård Vegar Solhjell om Stortingets involvering i saker om store gruveplanar og sjødeponi – vedlegges protokollen.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 28. mai 2015

**Ola Elvestuen**

leder

**Rigmor Andersen Eide**

ordfører

## Vedlegg

### **Brev fra Klima- og miljødepartementet v/statsråden til energi- og miljøkomiteen, datert 16. april 2015**

#### **Representantforslag 80 S (2014-2015) om Stortingets involvering i saker om store gruveplaner og sjødeponi.**

Det vises til brev fra Stortingets Energi- og miljøkomité med anmodning om utredning mv. i forbindelse med representantforslag fra stortingsrepresentantene Ola Elvestuen og Bård Vegar Solhjell om involvering av Stortinget i saker om store gruveplaner og sjødeponi.

Det foreslås i dokumentet at regjeringen skal etablere en praksis om at store saker om gruveutbygginger, der vesentlige interesser står mot hverandre, skal legges frem for Stortinget. Det foreslås også at regjeringen legger frem for Stortinget to konkrete saker om gruvevirksomhet før sluttbehandling.

Det vises i forslaget til at det er vanlig at Stortinget blir involvert i store utbyggingssaker der vesentlige interesser står mot hverandre. Det vises til at dette er lovfestet ved store vannkraftutbygginger, jf § 2 i vassdragsreguleringsloven. Det vises også til at store petroleumsutbygginger av et visst omfang foreligger Stortinget.

Etablering av gruvevirksomhet må vurderes etter flere regelverk som skal sikre at ulike hensyn ivaretas. Ansvar for sentrale regelverk er lagt til Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet og Klima- og miljødepartementet. Virkningene av gruvevirksomhet må vurderes bredt og en rekke samfunnshensyn må veies opp mot hverandre i den enkelte sak. Det har de senere år vært saker om gjenåpning og nyetablering av gruvevirksomhet med sjødeponi, men dette er ikke en ny problemstilling i norsk sammenheng. Flere saker om gruvevirksomhet har gjennom årene blitt behandlet og avgjort av de myndigheter som er tillagt ansvar etter de regelverk som kommer til anvendelse for slik virksomhet.

Lov om erverv og utvinning av mineralressurser (mineralloven) trådte i kraft 1. januar 2010. Mineralloven avløste flere andre lover på området og fikk bred tilslutning ved behandlingen i Stortinget. Formålet med mineralloven er å fremme og sikre samfunnsmessig forsvarlig forvaltning og bruk av mineralressursene i samsvar med prinsippet om bærekraftig utvikling.

Loven regulerer leting, undersøkelse, utvinningsrett og drift på mineraler. Mineralloven har regler om erverv av rettigheter knyttet til undersøkelse og utvinning av statens mineraler. Rettigheter til grunneiers mineraler erverves ved avtale. Loven angir vik-

tige hensyn som skal ivaretas ved forvaltning og bruk av mineralressursene etter loven. Mineralloven § 5 fastslår at tillatelser etter loven ikke erstatter krav om tillatelse, godkjenning, arealplan eller konsesjon etter annen lovgivning.

Ved etablering av ny gruvevirksomhet er det nødvendig at arealet som skal benyttes er innen rammen av en godkjent reguleringsplan med tilhørende konsekvensutredning etter plan- og bygningsloven. Jeg vil vise til at det er kommunen som har ansvaret for å godkjenne reguleringsplan som gjelder etablering av gruvevirksomhet og som sørger for en bred og involverende prosess i forbindelse med planleggingen etter plan- og bygningsloven. Statlige og regionale organer, andre berørte kommuner og Sametinget kan fremme innsigelse til planforslag der planen vil berøre vesentlige interesser for det aktuelle organ. Finner kommunen ikke å kunne ta hensyn til innsigelse skal fylkesmannen foreta mekling mellom partene. Der som mekling ikke fører frem avgjøres innsigelsesaker av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Departementet sørger for at saken er godt opplyst og utredet og at berørte departementer og fagetater trekkes inn for å sikre at alle relevante sider av saken er vurdert. Dette er vesentlig for å kunne avveie de ulike interessene i saken.

Etter at reguleringsplan er vedtatt vil det være nødvendig med en utslippstillatelse etter forurensningsloven. Det er bedriften som skal drive gruvevirksomheten som må søke forurensningsmyndigheten, vanligvis Miljødirektoratet, om utslippstillatelse. Dette er en omfattende prosess hvor bedriften må redegjøre for den planlagte driften, alle forurensende utslipp og hvilke forurensningsbegrensende tiltak som planlegges iverksatt for å redusere utslipp. Etter en bred høringsrunde avgjør forurensningsmyndigheten om utslippstillatelse bør gis og eventuelt på hvilke vilkår. Det stilles som regel konkrete vilkår til utslipp til luft, vann, støy, bruk av kjemikalier, avfallsbehandling mv. Det er også vesentlig å stille krav til overvåkning av all virksomhet for å påse at virkningene av driften er i tråd med det som er lagt som forutsetning i utslippstillatelsen. Ved vurderingen av om det skal gis utslippstillatelse til gruvevirksomhet vil muligheten for å stille konkrete vilkår for å begrense miljøskade være en viktig del av avveiningen som må gjøres mellom fordeler og ulemper ved en slik virksomhet. Kravene i vannforskriften og naturmangfoldlovens bestemmelser skal vurderes.

Jeg mener de lovverk og demokratiske prosesser som gjelder for beslutninger i slike saker er betryggende og hensiktsmessige. Kravene til kunnskap, involvering av berørte parter og krav til avveininger sikrer at ulike interesser blir belyst i forbindelse med at beslutninger tas.

Det oversendte representantforslaget henviser til to konkrete saker om gruvevirksomhet som nå er til behandling i henholdsvis Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Klima- og miljødepartementet og Miljødirektoratet. Dette er saker hvor konsekvensene av tiltakene har vært utredet i mange år og hvor sakene har vært til behandling i berørte departementer og direktorater i lengre tid, og er nå til sluttbehandling. Vedtak om å godkjenne reguleringsplan for Nussir/Ulveryggen ble fattet av Kommunal- og

moderniseringsdepartementet i mars 2014 og Miljødirektoratet vurderer nå søknaden om utslippstillatelse. I saken om gruvedrift i Engebøfjellet ba daværende Miljøverndepartementet, på bakgrunn av høringsuttalelser i saken, bedriften om tilleggsinformasjon i mars 2013 for å kunne ta stilling til både reguleringsplanen og utslippstillatelsen. Det har vært en langvarig og grundig prosess med involvering av berørte fagetater, direktorater og departementer i saken.

De to enkeltsakene som representantforslaget tar opp er kommet langt i en omfattende beslutningsprosess uten at spørsmålet om involvering av Stortinget tidligere er reist. I tråd med det jeg har redegjort for foran ser jeg ingen grunn til at ikke prosessene med disse to sakene skal gå videre som planlagt.

